

„Ingen Beslutning kan tages af Raadet, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer ere tilstede og deeltage i Afstemningen. Forinden en Sag afgjøres, maa den have været under Behandling i 3de Møder.“

Forsamlingen har derhos med 8 Stemmer imod 2 antaget, at det allerede i selve Loven burde bestemmes, at Raadets Forhandlingsprotocol burde føres baade paa Dansk og paa Engelsk. I Sens anden Pæsus vilde derfor foran Ordet; „men“ være at indskyde:

„Forhandlingsprotocolen bliver at føre paa begge disse Sprog.“

Det Uddrag af Forhandlingerne, der skal bekjendtgjøres ved Trykken, skulde ifølge Sens Bestemmelse først forelægges Gouverneuren. Da det imidlertid maa antages, at Gouverneuren ligesaaletid som Colonialraadets Medlemmer vil savne Leilighed til at forvisse sig om, at Forhandlingernes Indhold ere rigtigheden tilførte Forhandlingsprotocollen, hvoraf Uddraget gives, og den særlige Forelæggelse af det Udtagne for Gouverneuren identivis vilde misforstaaes, som om Censur var tilstillet, har Forsamlingen med 7 Stemmer imod 3 antaget, at Ordene „efterat være forelagt Gouverneuren“ helst burde gaae ud.

Undertegnede Burt kan ikke være enig i at Uddraget af Forhandlingerne skulde ikke forelægges Præsidenten for Raadet, førend det blev trykt. Frygt burde ikke spille en altfor stor Rolle, og mindst af alle Frygten for mulige Misforstaaelser og vrangre Udtydninger af Regjeringens Forholdsregler; vilde man tage meget Hensyn til denne, saa kunde aldrig noget Gavnligt for det Offentlige iværksættes i Colonierne. Hvad selve Udragenens Indhold angaaer, saa kan man ikke antage, at nogen Gouverneur vilde prøve paa at forandre og

forkorte det, da han derved kun vilde svække Raadets Tilltro til ham selv og gjøre sin egen Stilling ligeover for samme høist ubehagelig. En saa uskyldig Fremgangsmaade kunde udlægges som en Begyndelse af Censur alene af Folk, som helst slet ingen Autoritet vilde have over sig, og see Alt i et skjævt Lys.“

Til 4de Affnit § 27.

Hvad stuttelig det 4de Affnit angaaer, da skulde Forsamlingen i Henseende til det i Udskafets § 27 bestemte om, at Gouverneuren ikke uden Kongens Tilladelse maa indgaae Egettefæb paa Verne, bemærke, at der vel i de fremmede Colonier, fra hvis Love denne Forbudsorden uden Tvivl er hentet, kan have været tilstrækkelig Grund for samme, idet Gouverneurens Familienforbindelse med derværende indflydelsesrige Slægter vel kunde befrygtes at ville forrykke det ligelige Standpunkt, som denne Embedsmand burde indtage ligeoverfor Samsundet i det Hele, men der er i disse Colonier Intet, der svarer til de berørte Forhold, og det omhandlede Forbud turde derfor give Anledning til Misforstaaelser, som helst burde undgaaes.

Forsamlingen anbefaler derfor at denne Bestemmelse gaaer ud.

Ligeledes har Forsamlingen med 8 Stemmer imod 2 været af den Formening, at der i de herværende Forhold ikke heller er tilstrækkelig Grund til Paragraphens Slutningsbestemmelse, i hvis Følge Gouverneuren ikke uden allerhøieste Tilladelse maatte eie faste Eiendomme i Colonien. Ligesom Forbudet i al Fald ikke er givet nogen betydelig Vægt, efter som det ved allerhøieste Bestemmelse skulde kunne fjernes, saaledes synes det og, at forsaavidt Misbrug i denne Henseende skulde kunne befrygtes, saadant maatte kunne forebygges paa anden Maade end ved Lov.